

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 874/2009

af 17. september 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 for så vidt angår sagsbehandlingen ved EF-Sortsmyndigheden

(omarbejdning)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse⁽¹⁾, særlig artikel 114, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder⁽³⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Ved forordning (EF) nr. 2100/94 (basisforordningen) er der indført en ny EF-ordning for sortsbeskyttelse, der åbner mulighed for en sortsbeskyttelse, som gælder i hele Fællesskabet.

(3) En sådan ordning bør forvaltes på en effektiv måde af EF-Sortsmyndigheden (Sortsmyndigheden), som skal bistås af prøvningsmyndigheder ved gennemførelsen af den tekniske afprøvning af de pågældende plantesorter, og som kan søge bistand hos nationale organer og hos egne afdelinger, der er oprettet med dette formål. I den forbindelse er det nødvendigt at fastlægge det indbyrdes forhold mellem på den ene side Sortsmyndigheden og på den anden side dens egne afdelinger, prøvningsmyndighederne og de nationale organer.

(4) Sortsmyndigheden bør for den tekniske afprøvning betale prøvningsmyndighederne et gebyr, der dækker alle påløbne omkostninger. Administrationsrådet fastsætter ensartede metoder for beregning af omkostningerne.

(5) Sortsmyndighedens afgørelser kan indbringes for dens appelkammer. Der bør fastsættes regler for appelkammerets sagsbehandling; et eller flere yderligere appelkamre kan om nødvendigt oprettes af administrationsrådet.

(6) Afprøvningsrapporter, der er udarbejdet på vegne af myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland, som er medlem af Den Internationale Union for Beskyttelse af Plantenyheder (UPOV), bør af Sortsmyndigheden anses for at være tilstrækkeligt grundlag for en afgørelse.

(7) Anvendelsen af elektroniske midler til indgivelse af ansøgninger, indsigelser eller klager og tilstillelsen af meddelelser fra Sortsmyndigheden bør tillades. Desuden bør Sortsmyndigheden have mulighed for at udstede attester på EF-sortsbeskyttelse i elektronisk form. Det bør også være muligt at offentliggøre oplysninger vedrørende EF-sortsbeskyttelse elektronisk. Endelig bør det være muligt at opbevare sagsakter i elektronisk form.

(8) Sortsmyndighedens præsident bør gives beføjelser til at fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af elektroniske kommunikations- og lagringsmidler.

(9) I basisforordningens artikel 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 og 100 er det allerede udtrykkeligt fastsat, at der skal eller kan fastsættes bestemmelser om deres gennemførelse. I andre tilfælde, hvor en præcisering er påkrævet, bør der ligeledes fastsættes gennemførelsesbestemmelser.

(10) Tidspunktet for, hvornår en overdragelse af en EF-sortsbeskyttelse eller en overdragelse af retten hertil får virkning, må specificeres i reglerne vedrørende indførelse i registrene.

(11) EF-Sortsmyndighedens administrationsråd er blevet hørt.

(12) Bestemmelserne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Sortsbeskyttelse —

⁽¹⁾ EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 121 af 1.6.1995, s. 37.

⁽³⁾ Jf. bilag II.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

**SAGENS PARTER, SORTSMYNDIGHEDEN OG PRØVNINGS-
MYNDIGHEDERNE**

KAPITEL I

Sagens parter

Artikel 1

Sagens parter

1. Nedennævnte personer kan optræde som part i sager ved EF-Sortsmyndigheden, i det følgende benævnt »Sortsmyndigheden«:

- a) ansøgeren om en EF-sortsbeskyttelse
- b) indsigeren, jf. artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94, i det følgende benævnt »basisforordningen«
- c) indehaveren eller indehaverne af EF-sortsbeskyttelsen, i det følgende benævnt »indehaveren«
- d) enhver person, hvis ansøgning eller begæring er en forudsætning for, at Sortsmyndigheden kan træffe afgørelse.

2. Sortsmyndigheden kan efter skriftlig begæring tillade enhver anden direkte og individuelt berørt person end de i stk. 1 nævnte at intervenere som part i sagen.

3. Enhver fysisk eller juridisk person og ethvert organ, der ifølge de for organet gældende retsregler betragtes som en juridisk person, anses for at være en person i den i stk. 1 og 2 anførte betydning.

Artikel 2

Angivelse af sagens parter

1. En part i sagen angives med navn og adresse.
2. Navne på fysiske personer angives med den pågældende parts efternavn og fornavn. Navne på juridiske personer og virksomheder angives med den officielle benævnelse.
3. Adresser skal omfatte alle relevante administrative oplysninger, herunder navnet på den stat, i hvilken den pågældende part i sagen er bosiddende eller har sit sæde eller forretningssted. For hver part i sagen bør der kun angives én adresse; hvis der angives flere adresser, tages der kun hensyn til den førstnævnte, medmindre parten i sagen angiver en af de øvrige adresser som valgt adresse.

Sortsmyndighedens præsident fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende adressen, herunder alle relevante bestemmelser om andre datokommunikationsforbindelser.

4. Hvis en part i sagen er en juridisk person, angives vedkommende også ved navn og adresse på den fysiske person, der i henhold til den relevante nationale lovgivning repræsenterer parten i retssager. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på denne fysiske person.

Sortsmyndigheden kan tillade undtagelser fra første afsnit, første punktum.

5. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat er part i en sag, skal den for hver sagsbehandling, som den deltager i, give meddelelse om, hvem der er dens repræsentant.

Artikel 3

Parternes sprog

1. Det af Den Europæiske Unions officielle sprog, som en part i sagen har valgt i det første dokument, der er forelagt for Sortsmyndigheden og undertegnet med henblik på forelæggelse, anvendes af den pågældende part, indtil Sortsmyndigheden har truffet endelig afgørelse.

2. Hvis en part i sagen forelægger et dokument, som vedkommende har undertegnet med henblik på forelæggelsen, og dokumentet er affattet på et andet af Den Europæiske Unions officielle sprog end det, der skal anvendes i henhold til stk. 1, anses dokumentet først for at være modtaget, når Sortsmyndigheden fra et andet organ har modtaget en oversættelse heraf. Sortsmyndigheden kan tillade undtagelser fra dette krav.

3. Hvis en part i sagen under den mundtlige forhandling anvender et andet sprog end det af Den Europæiske Unions officielle sprog, der anvendes enten af de kompetente medlemmer af Sortsmyndighedens personale eller af andre parter i sagen eller af alle disse, og som den pågældende part skal anvende, skal vedkommende sørge for simultantolkning til sidstnævnte sprog. Hvis der ikke sørges herfor, kan den mundtlige forhandling fortsættes på de sprog, der anvendes af de ansvarlige medlemmer af Sortsmyndighedens personale og af andre parter i sagen.

Artikel 4

Sprogene ved mundtlig forhandling og ved bevisoptagelse

1. Parter, vidner og sagkyndige, der skal høres under den mundtlige forhandling ved bevisoptagelse, kan anvende et af Den Europæiske Unions officielle sprog.

2. Hvis bevisoptagelse som omhandlet i stk. 1 finder sted på begæring af en part i sagen, og en af sagens parter, et vidne eller en sagkyndig ikke er i stand til at udtrykke sig på tilfredsstillende måde på et af Den Europæiske Unions officielle sprog, kan vedkommende kun høres, hvis den part i sagen, der har fremsat begæringen, sørger for tolkning til det sprog, der anvendes af alle sagens parter, eller, hvis der ikke er noget fælles sprog, til det sprog, der anvendes af medlemmerne af Sortsmyndighedens personale.

Sortsmyndigheden kan tillade undtagelser fra første afsnit.

3. Udtalelser, som medlemmerne af Sortsmyndighedens personale, parterne i sagen, vidner eller eksperter fremsætter på et af Den Europæiske Unions officielle sprog under mundtlig forhandling eller bevisoptagelse, skal indføres i mødeprotokollen på det anvendte sprog. Udtalelser, der fremsættes på et andet sprog, skal indføres på det sprog, der anvendes af medlemmerne af Sortsmyndighedens personale.

Artikel 5

Oversættelse af dokumenter fra sagens parter

1. Hvis en part i sagen indgiver dokumenter på et andet sprog end et af Den Europæiske Unions officielle sprog, kan Sortsmyndigheden kræve, at den pågældende part leverer en oversættelse af de modtagne dokumenter til det sprog, der skal anvendes af den pågældende part i sagen, eller som anvendes af de kompetente medlemmer af Sortsmyndighedens personale.

2. Når en oversættelse af et dokument skal indgives eller er indgivet af en part i sagen, kan Sortsmyndigheden kræve, at der inden for en af den fastsat tidsfrist forelægges en attest på, at oversættelsen svarer til originalteksten.

3. Hvis den i stk. 1 omhandlede oversættelse eller den i stk. 2 omhandlede attest ikke indgives, anses dokumentet for ikke at være modtaget.

KAPITEL II

Sortsmyndigheden

Afdeling 1

Sortsmyndighedens udvalg

Artikel 6

Udvalgsmedlemmernes kvalifikationer

1. De i basisforordningens artikel 35, stk. 2, omhandlede udvalg sammensættes efter Sortsmyndighedens præsidents bestemmelse af teknisk sagkyndige eller juridisk sagkyndige eller en blanding heraf.

2. Et teknisk medlem skal have en højere uddannelse eller anerkendt erfaring inden for plantevidenskab.

3. Et juridisk medlem skal have juridisk embedseksamen eller anerkendt erfaring med hensyn til intellektuel ejendomsret eller registrering af plantesorter.

Artikel 7

Udvalgets afgørelser

1. Et udvalg skal foruden de i basisforordningens artikel 35, stk. 2, omhandlede afgørelser behandle spørgsmål vedrørende:

— bestemmelse om ikke at give opsættende virkning med hensyn til en afgørelse, jf. basisforordningens artikel 67, stk. 2

— berigtigelse af en påklaget afgørelse, jf. basisforordningens artikel 70

— genindsættelse i rettigheder, jf. basisforordningens artikel 80, og

— fordeling af omkostningerne, jf. basisforordningens artikel 85, stk. 2, og artikel 75 i nærværende forordning.

2. Udvalgets afgørelser træffes af et flertal af dets medlemmer.

Artikel 8

De enkelte udvalgsmedlemmers beføjelser

1. Udvalget udpeger et af sine medlemmer til som referent at handle på udvalgets vegne.

2. Referenten kan navnlig

a) varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 25, og overvåge prøvningsmyndighedernes aflevering af rapporter, jf. artikel 13 og 14

b) overvåge Sortsmyndighedens interne sagsbehandling, herunder meddelelse af eventuelle mangler, som skal afhjælpes af en part i sagen, og fastsættelse af tidsfrister, og

c) sikre et nært samråd og udveksling af oplysninger med parterne i den pågældende sag.

Artikel 9

Præsidentens opgave

Sortsmyndighedens præsident skal sikre, at der er overensstemmelse mellem de afgørelser, der træffes under hans myndighed. Han skal navnlig fastlægge betingelserne for, hvornår afgørelser om indsigelser, jf. basisforordningens artikel 59, kan træffes sammen med afgørelser i medfør af basisforordningens artikel 61, 62, 63 eller 66.

*Artikel 10***Konsultationer**

Medlemmer af Sortsmyndighedens personale kan uden vederlag benytte faciliteterne ved de nationale organer, der har fået overdraget varetagelsen af opgaver i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4, og ved de i artikel 13 og 14 i nærværende forordning omhandlede prøvningsmyndigheder med henblik på afholdelse af periodevise konsultationer for parter i sager og for tredjemand.

Afdeling 2

Appelkamre*Artikel 11***Appelkamre**

1. Der oprettes et appelkammer til behandling af klager som omhandlet i basisforordningens artikel 67. Om nødvendigt kan administrationsrådet på forslag af Sortsmyndigheden oprette flere appelkamre. I så fald skal det også fastlægge arbejdsfordelingen mellem de oprettede appelkamre.
2. Hvert appelkammer skal bestå af medlemmer med tekniske og juridiske kvalifikationer, og artikel 6, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. Formanden skal være et medlem med juridiske kvalifikationer.
3. Ved behandlingen af en klage udpeger formanden for appelkammeret et af dets medlemmer til som referent at undersøge sagen. Denne opgave kan også, hvor det er hensigtsmæssigt, omfatte bevisoptagelsen.
4. Appelkammerets afgørelser træffes af et flertal af dets medlemmer.

*Artikel 12***Sekretariatet for et appelkammer**

1. Sortsmyndighedens præsident opretter et sekretariat for hvert appelkammer; de medlemmer af Sortsmyndighedens personale, der har deltaget i sagsbehandlingen vedrørende en påklaget afgørelse, udelukkes fra sekretariatet.
2. De ansatte i det oprettede sekretariat er navnlig ansvarlige for:
 - udfærdigelse af referatet af den mundtlige forhandling og bevisoptagelsen i henhold til artikel 63 i nærværende forordning
 - fastlæggelse af fordelingen af omkostningerne i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 5, og artikel 76 i nærværende forordning

- bekræftelse af en eventuel aftale om fordelingen af omkostningerne som omhandlet i artikel 77 i nærværende forordning.

KAPITEL III

Prøvningsmyndigheder*Artikel 13***Overdragelse af opgaver til en prøvningsmyndighed som omhandlet i basisforordningens artikel 55, stk. 1**

1. Når administrationsrådet overlader det til den kompetente myndighed i en medlemsstat at foretage teknisk afprøvning, giver Sortsmyndighedens præsident den pågældende myndighed, i det følgende benævnt »prøvningsmyndigheden«, meddelelse om bemyndigelsen hertil. Bemyndigelsen har virkning fra tidspunktet for udstedelsen af meddelelsen fra Sortsmyndighedens præsident. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på tilbagekaldelse af en prøvningsmyndigheds bemyndigelse, jf. dog artikel 15, stk. 6, i nærværende forordning.
2. Medlemmer af prøvningsmyndighedens personale, der deltager i den tekniske afprøvning, må ikke gøre ubeføjet brug af kendsgerninger, dokumenter eller oplysninger, som de bliver bekendt med under eller i forbindelse med gennemførelsen af den tekniske afprøvning, og de må ikke videregive sådanne kendsgerninger, dokumenter eller oplysninger til uvedkommende. De er fortsat bundet af denne forpligtelse efter afslutningen af den tekniske afprøvning, efter at de har fået deres afsked, og efter at bemyndigelsen af den pågældende prøvningsmyndighed er tilbagekaldt.
3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på sortsmateriale, som ansøgeren har stillet til rådighed for prøvningsmyndigheden.
4. Sortsmyndigheden overvåger anvendelsen af stk. 2 og 3 og træffer afgørelse om udelukkelse af eller indsigelser mod medlemmer af prøvningsmyndighedens personale i overensstemmelse med basisforordningens artikel 81, stk. 2.

*Artikel 14***Overdragelse af opgaver til en prøvningsmyndighed som omhandlet i basisforordningens artikel 55, stk. 2**

1. Når Sortsmyndigheden har til hensigt at overlade ansvaret for den tekniske afprøvning af sorter til organer i medfør af basisforordningens artikel 55, stk. 2, tilstiller den med henblik på godkendelse administrationsrådet en redegørelse for de pågældende organers tekniske egnethed som prøvningsmyndighed.
2. Hvis Sortsmyndigheden har til hensigt at oprette egne afdelinger, der skal foretage teknisk afprøvning af sorter, jf. basisforordningens artikel 55, stk. 2, tilstiller den med henblik på godkendelse administrationsrådet en redegørelse for de tekniske og økonomiske forhold vedrørende oprettelsen af en sådan afdeling med nævnte formål og på det påtænkte sted.

3. Når administrationsrådet godkender en redegørelse som nævnt i stk. 1 og 2, kan Sortsmyndighedens præsident give meddelelse om bemyndigelse til de i stk. 1 omhandlede organer, henholdsvis offentliggøre en bemyndigelse af den i stk. 2 omhandlede afdeling i *Den Europæiske Unions Tidende*. Bemyndigelse kan kun tilbagekaldes med administrationsrådets godkendelse. Artikel 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på medlemmerne af det i denne artikels stk. 1 omhandlede organs personale.

Artikel 15

Gennemførelse af bemyndigelsen

1. Bemyndigelsen af en prøvningsmyndighed fastlægges ved en skriftlig aftale mellem Sortsmyndigheden og prøvningsmyndigheden om prøvningsmyndighedens foretagelse af teknisk afprøvning af sorter og om betaling af et gebyr efter basisforordningens artikel 58. I forbindelse med en afdeling som omhandlet i artikel 14, stk. 2, i nærværende forordning gennemføres bemyndigelsen ved hjælp af Sortsmyndighedens interne regler om arbejdsgangen.

2. Indgåelsen af den skriftlige aftale har den virkning, at handlinger, som medlemmer af prøvningsmyndighedens personale har foretaget eller skal foretage i overensstemmelse med aftalen, i forhold til tredjemand anses for at være handlinger foretaget af Sortsmyndigheden.

3. Hvis prøvningsmyndigheden har til hensigt at søge bistand fra andre fagligt kvalificerede organer i medfør af basisforordningens artikel 56, stk. 3, skal sådanne organer allerede anføres i den skriftlige aftale med Sortsmyndigheden. Basisforordningens artikel 81, stk. 2, og artikel 13, stk. 2 og 3, i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse på de berørte ansatte, som skal underskrive en skriftlig forpligtelse om at efterkomme kravet om tavshedspligt.

4. For den tekniske afprøvning betaler Sortsmyndigheden prøvningsmyndigheden et gebyr, der dækker alle påløbne omkostninger. Administrationsrådet fastsætter de ensartede metoder til beregning af omkostningerne og de ensartede omkostningselementer, som skal gælde for alle bemyndigede prøvningsmyndigheder.

5. Prøvningsmyndigheden skal regelmæssigt til Sortsmyndigheden fremsende en opgørelse over omkostningerne i forbindelse med den pågældende tekniske afprøvning og vedligeholdelsen af det nødvendige referencemateriale. I det i stk. 3 omhandlede tilfælde skal prøvningsmyndigheden til Sortsmyndigheden fremsende en særskilt revisionsberetning for organerne.

6. En tilbagekaldelse af en prøvningsmyndigheds bemyndigelse kan ikke få virkning forud for det tidspunkt, på hvilket en ophævelse af den i stk. 1 omhandlede aftale får virkning.

AFSNIT II

DE ENKELTE FORMER FOR SAGSBEHANDLING VED SORTSMYNDIGHEDEN

KAPITEL I

Ansøgning om EF-sortsbeskyttelse

Afdeling 1

Ansøgeren

Artikel 16

Indgivelse af ansøgningen

1. En ansøgning om EF-sortsbeskyttelse skal indgives til Sortsmyndigheden eller til de nationale organer eller de afdelinger, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4.

Hvis ansøgningen indgives til Sortsmyndigheden, kan den indgives i papirform eller ad elektronisk vej. Hvis den indgives til de nationale organer eller afdelinger, skal den indgives i papirform i to eksemplarer.

2. De oplysninger, der i henhold til basisforordningens artikel 49, stk. 1, litra b), skal indgives til Sortsmyndigheden, skal omfatte:

— oplysninger til identifikation af ansøgeren og i givet fald af dennes befuldmægtigede

— angivelse af det nationale organ eller den afdeling, hvortil ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse er indgivet, og

— den foreløbige betegnelse af den pågældende sort.

3. Sortsmyndigheden udleverer vederlagsfrit følgende formularer:

a) en ansøgningsformular og et teknisk oplysningsskema til brug ved indgivelsen af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse

b) en formular til fremsendelse af de i stk. 2 omhandlede oplysninger med angivelse af følgerne af, at fremsendelse ikke finder sted.

4. Ansøgeren udfylder og underskriver de i stk. 3 omhandlede formularer. Hvis ansøgningen indgives ad elektronisk vej, skal den være i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, andet afsnit, for så vidt angår underskriften.

Artikel 17

Kvittering for ansøgningen

1. Hvis et nationalt organ eller en afdeling, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4, modtager en ansøgning, skal organet eller afdelingen i overensstemmelse med basisforordningens artikel 49, stk. 2, fremsende ansøgningen til Sortsmyndigheden og vedlægge en kvittering for ansøgningen. Kvitteringen skal i det mindste indeholde angivelse af det nationale organs eller den nationale afdelings sagsnummer, antallet af fremsendte dokumenter og datoen for det nationale organs eller afdelingens modtagelse heraf. Det nationale organ eller afdelingen sender en kopi af den fremsendte kvittering til ansøgeren.

2. Hvis Sortsmyndigheden modtager en ansøgning direkte fra ansøgeren eller via en afdeling eller et nationalt organ, skal den, uden at det berører øvrige bestemmelser, påføre de dokumenter, der indgår i ansøgningen, et sagsnummer og datoen for Sortsmyndighedens modtagelse heraf og sende ansøgeren en kvittering. Kvitteringen skal i det mindste indeholde angivelse af Sortsmyndighedens sagsnummer, antallet af modtagne dokumenter, datoen for Sortsmyndighedens modtagelse heraf og ansøgningsdatoen efter basisforordningens artikel 51. Hvis Sortsmyndigheden har modtaget ansøgningen via et nationalt organ eller en afdeling, sender den en kopi af kvitteringen til det pågældende organ eller den pågældende afdeling.

3. Hvis Sortsmyndigheden modtager en ansøgning fra en afdeling eller et nationalt organ senere end en måned efter ansøgerens indgivelse heraf, kan ansøgningsdatoen efter basisforordningens artikel 51 ikke ligge forud for datoen for Sortsmyndighedens modtagelse, medmindre Sortsmyndigheden på grundlag af fyldestgørende dokumentation fastslår, at ansøgeren har givet den underretning i overensstemmelse med basisforordningens artikel 49, stk. 1, litra b), og artikel 16, stk. 2, i nærværende forordning.

Artikel 18

Betingelserne i basisforordningens artikel 50, stk. 1

1. Hvis Sortsmyndigheden konstaterer, at ansøgningen ikke opfylder de krav, der er fastsat i basisforordningens artikel 50, stk. 1, giver den ansøgeren meddelelse om de mangler, der er konstateret, samt om, at det først er datoen for modtagelsen af tilfredsstillende oplysninger til afhjælpning af de meddelte mangler, der vil blive betragtet som ansøgningsdato efter basisforordningens artikel 51.

2. En ansøgning opfylder kun kravet i basisforordningens artikel 50, stk. 1, litra i), hvis den indeholder angivelse af datoen og landet for en eventuel første overdragelse som omhandlet i basisforordningens artikel 10, stk. 1, eller i modsat fald en erklæring om, at en sådan overdragelse endnu ikke har fundet sted.

3. En ansøgning opfylder kun kravet i basisforordningens artikel 50, stk. 1, litra j), hvis den indeholder en efter ansøgerens bedste overbevisning afgiven oplysning om datoen for og det berørte land i forbindelse med enhver tidligere ansøgning vedrørende sorten, det være sig:

- en ansøgning om meddelelse af ejendomsret til sorten, eller
- en ansøgning om officiel godkendelse af sorten til certificering og markedsføring, hvor en sådan officiel godkendelse omfatter en officiel beskrivelse af sorten i en medlemsstat eller i en stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder.

Artikel 19

Betingelserne i basisforordningens artikel 50, stk. 2

1. Hvis Sortsmyndigheden bemærker, at ansøgningen ikke er i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel eller artikel 16, anvender den artikel 17, stk. 2, men den skal anmode ansøgeren om at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist. Hvis de meddelte mangler ikke rettidigt afhjælpes, giver Sortsmyndigheden straks afslag på ansøgningen i henhold til basisforordningens artikel 61, stk. 1, litra a).

2. Ansøgningen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens nationalitet, hvis han er en fysisk person, og hans angivelse som part i sagen som omhandlet i artikel 2 i nærværende forordning samt, hvis han ikke har frembragt sorten, navn og adresse på den, der har frembragt sorten
- b) det latinske navn på den slægt, art eller underart, som sorten tilhører, samt det almindelige navn
- c) forekomsten af de kendetegn for sorten, som efter ansøgerens opfattelse gør den klart skelnelig fra andre sorter, skal nærmere beskrives; navnene på sådanne andre sorter kan opgives som referencesorter for afprøvningen
- d) frembringelse, opretholdelse og formering af sorten, idet oplysningerne herom især skal omfatte:
 - kendetegn, sortsbetegnelsen, eller i mangel heraf den foreløbige betegnelse, samt oplysninger om dyrkningen af en anden sort eller andre sorter, når materiale af sådanne sorter løbende skal anvendes til fremstilling af sorten, eller
 - de genetisk modificerede kendetegn, når sorten er en genetisk modificeret organisme som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF⁽⁴⁾

⁽⁴⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

- e) den region og det land, hvor sorten er frembragt eller fundet og udviklet
- f) dato og land for en eventuel første overdragelse af sortsbestanddele eller udbytte deraf med henblik på vurdering af nyhedsværdien i overensstemmelse med basisforordningens artikel 10 eller i modsat fald en erklæring om, at en sådan overdragelse endnu ikke har fundet sted
- g) angivelse af den myndighed, ansøgningen er indgivet til, og sagsnummeret på ansøgninger som omhandlet i artikel 18, stk. 3, i nærværende forordning
- h) eksisterende nationale sortsbeskyttelsesrettigheder eller eventuelle patenter, der er opnået inden for Fællesskabet for den pågældende sort.

3. Sortsmyndigheden kan kræve, at der inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist meddeles enhver form for oplysninger og dokumentation, som er nødvendig, herunder om nødvendigt de tegninger og fotografier, der er behov for med henblik på gennemførelsen af den tekniske afprøvning.

4. Hvis den pågældende sort er en genetisk modificeret organisme som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 2001/18/EF, anmoder Sortsmyndigheden ansøgeren om at fremsende en kopi af myndighedernes skriftlige godkendelse af, at den pågældende sort ikke indebærer nogen risiko for miljøet i forbindelse med en teknisk afprøvning, som skal tilvejebringes i henhold til artikel 55 og 56 i overensstemmelse med forskrifterne i nævnte direktiv.

Artikel 20

Påberåbelse af prioritet

Hvis en ansøger i henhold til basisforordningens artikel 52, stk. 2, påberåber sig prioritet på grundlag af en ansøgning, der ikke er den tidligste af dem, der skal angives i henhold til nærværende forordnings artikel 18, stk. 3, første led, meddeler Sortsmyndigheden, at en prioritetsdato kun kan anerkendes i forbindelse med den tidligste af sådanne ansøgninger. Hvis Sortsmyndigheden har udstedt en kvittering med angivelse af indgivelsesdatoen for en ansøgning, der ikke er den tidligste af dem, der skal angives, anses den meddelte prioritetsdato for at være uden virkning.

Artikel 21

Berettigelse til EF-sortsbeskyttelse under sagsbehandlingen

1. Hvis der mod ansøgeren er indledt spørgsmål vedrørende et krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 4, og dette er indført i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, kan Sortsmyndigheden stille sagsbehandlingen i bero. Sortsmyndigheden kan fastsætte en dato, på hvilken den har til hensigt at fortsætte den verserende sagsbehandling.

2. Når en endelig afgørelse eller en anden form for afslutning af et søgsmål som omhandlet i stk. 1 er blevet indført i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, genoptager Sortsmyndigheden sagsbehandlingen. Genoptagelsen kan finde sted på et

tidligere tidspunkt, men ikke inden den dato, der måtte være fastsat i medfør af stk. 1.

3. Hvis retten til EF-sortsbeskyttelse er overdraget til en anden person med virkning for Sortsmyndigheden, kan den pågældende person indtræde i den første ansøgers ansøgning, som om det var vedkommendes egen, forudsat han giver Sortsmyndigheden meddelelse herom senest en måned efter indførelsen af den endelige dom i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse. Forfaldne gebyrer i henhold til basisforordningens artikel 83, der allerede er betalt af den første ansøger, anses for at være betalt af den efterfølgende ansøger.

Afdeling 2

Gennemførelse af den tekniske afprøvning

Artikel 22

Afgørelse om vejledende principper for afprøvning

1. Administrationsrådet træffer på forslag af Sortsmyndighedens præsident afgørelse om de vejledende principper for afprøvning. Datoen for afgørelsen og de deraf omfattede arter offentliggøres i den officielle tidende, der er omhandlet i artikel 87.

2. Hvis administrationsrådet ikke træffer afgørelse om vejledende principper for afprøvning, kan Sortsmyndighedens præsident træffe en foreløbig afgørelse herom. Den foreløbige afgørelse bortfalder på datoen for administrationsrådets afgørelse. Hvis den foreløbige afgørelse, som Sortsmyndighedens præsident har truffet, afviger fra administrationsrådets afgørelse, ændrer dette intet ved en teknisk afprøvning, der er indledt inden datoen for administrationsrådets afgørelse. Administrationsrådet kan tillade en undtagelse fra denne bestemmelse, hvis omstændighederne tilsiger det.

Artikel 23

Bemyndigelse af Sortsmyndighedens præsident

1. Når administrationsrådet træffer en afgørelse om vejledende principper for afprøvning, skal det give Sortsmyndighedens præsident bemyndigelse til at indføre forekomsten af yderligere kendetegn samt for en sort deres udtryk.

2. Hvis Sortsmyndigheden gør brug af den i stk. 1 omhandlede bemyndigelse, finder artikel 22, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Artikel 24

Sortsmyndighedens fremsendelse af oplysninger til prøvningsmyndigheden

I overensstemmelse med basisforordningens artikel 55, stk. 3, skal Sortsmyndigheden for en given sort fremsende kopier af nedennævnte dokumenter til prøvningsmyndigheden:

- a) ansøgningsformularen, det tekniske oplysningsskema og alle yderligere dokumenter, som ansøgeren har indgivet med oplysninger, der er nødvendige for den tekniske afprøvning

- b) de formularer, som ansøgeren har udfyldt i henhold til artikel 86
- c) dokumenter vedrørende en indsigelse, der er baseret på en påstand om, at betingelserne i forordningens artikel 7, 8 og 9 ikke er opfyldt.

Artikel 25

Samarbejde mellem Sortsmyndigheden og prøvningsmyndigheden

De ansatte ved prøvningsmyndigheden, der er ansvarlige for den tekniske afprøvning, og den referent, der er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1, samarbejder under hele forløbet af den tekniske afprøvning. Samarbejdet skal i det mindste omfatte:

- a) overvågning af den tekniske afprøvning, herunder referentens inspektion af afprøvningsstederne og af de ved afprøvningen anvendte metoder
- b) prøvningsmyndighedens meddelelse af oplysninger om en eventuel tidligere markedsføring af sorten, uden at Sortsmyndighedens øvrige undersøgelser berøres heraf, og
- c) prøvningsmyndighedens fremsendelse til Sortsmyndigheden af foreløbige rapporter om hver dyrkningsperiode.

Artikel 26

Afprøvningsrapporternes udformning

1. Den i basisforordningens artikel 57 omhandlede afprøvningsrapport skal underskrives af den ansatte ved prøvningsmyndigheden, der er ansvarlig herfor, og skal indeholde angivelse af, at råderetten over rapporten alene tilkommer Sortsmyndigheden i overensstemmelse med basisforordningens artikel 57, stk. 4.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på alle foreløbige rapporter, der skal fremsendes til Sortsmyndigheden. Prøvningsmyndigheden tilstiller direkte ansøgeren en kopi af sådanne foreløbige rapporter.

Artikel 27

Andre afprøvningsrapporter

1. En afprøvningsrapport om resultaterne af en teknisk afprøvning, der er foretaget eller som er ved at blive foretaget, i officielt øjemed i en medlemsstat, af en af de prøvningsmyndigheder, som er ansvarlig for den pågældende art i henhold til basisforordningens artikel 55, stk. 1, kan af Sortsmyndigheden anses for at være tilstrækkeligt grundlag for afgørelse, på betingelse af:

- a) at det materiale, der er forelagt med henblik på den tekniske afprøvning, mængdemæssigt og kvalitativt har været i overensstemmelse med de standarder, der måtte være fastlagt i henhold til basisforordningens artikel 55, stk. 4

- b) at den tekniske afprøvning er udført på en måde, der er forenelig med administrationsrådets udpegning i henhold til basisforordningens artikel 55, stk. 1, og at afprøvningen er gennemført i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøvning eller de generelle instrukser, der er fastsat eller givet i henhold til basisforordningens artikel 56, stk. 2, og artikel 22 og 23 i nærværende forordning

- c) at Sortsmyndigheden har haft lejlighed til at overvåge den pågældende tekniske afprøvning, og

- d) at de foreløbige rapporter om de enkelte dyrkningsperioder er fremsendt til Sortsmyndigheden inden afprøvningsrapporten, såfremt den endelige rapport ikke er umiddelbart tilgængelig.

2. Hvis Sortsmyndigheden ikke finder, at den i stk. 1 omhandlede afprøvningsrapport udgør et tilstrækkeligt grundlag for en afgørelse, kan den gå videre i henhold til den procedure, der er fastsat i basisforordningens artikel 55, efter at have konsulteret ansøgeren og prøvningsmyndigheden.

3. Sortsmyndigheden og enhver kompetent national sortsmyndighed i en medlemsstat yder hinanden administrativ bistand ved efter anmodning at stille allerede foreliggende afprøvningsrapporter vedrørende en sort til rådighed med henblik på vurdering af samme sorts selvstændighed, ensartethed og stabilitet. Sortsmyndigheden eller den kompetente nationale myndighed opkræver et særligt beløb for fremsendelse af en sådan rapport til en anden myndighed, idet beløbet aftales mellem de pågældende myndigheder.

4. En afprøvningsrapport om resultaterne af en teknisk afprøvning, der er foretaget, eller som er ved at blive foretaget i officielt øjemed i et tredjeland, som er medlem af Den Internationale Union for Beskyttelse af Plantenyheder, kan af Sortsmyndigheden anses for at være tilstrækkeligt grundlag for afgørelse, på betingelse af at den tekniske afprøvning er i overensstemmelse med betingelserne i en skriftlig aftale mellem Sortsmyndigheden og den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland. Disse betingelser skal mindst omfatte følgende:

- a) de for materialet gældende betingelser, jf. stk. 1, litra a)
- b) den tekniske afprøvning er foretaget i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøvning eller de generelle instrukser, der er fastsat eller givet i henhold til basisforordningens artikel 56, stk. 2
- c) Sortsmyndigheden har haft lejlighed til at vurdere hensigtsmæssigheden af faciliteterne til gennemførelse af en teknisk afprøvning for den pågældende art i det pågældende tredjeland og til at overvåge den pågældende tekniske afprøvning, og
- d) betingelserne vedrørende tilgængeligheden af rapporter, jf. stk. 1, litra d).

Afdeling 3

Sortsbetegnelse

Artikel 28

Forslag til en sortsbetegnelse

Forslaget til en sortsbetegnelse skal underskrives og indgives skriftligt i to eksemplarer enten til Sortsmyndigheden eller til det nationale organ eller den afdeling, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4, hvis forslaget indgives hertil sammen med ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse.

Sortsmyndigheden skal vederlagsfrit udlevere en formular til indgivelse af forslag til sortsbetegnelse.

Hvis forslaget til en ændring af en sortsbetegnelse indgives ad elektronisk vej, skal det være i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, andet afsnit, for så vidt angår underskriften.

Artikel 29

Undersøgelse af et forslag

1. Hvis forslaget ikke indgives sammen med ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, eller hvis en foreslået sortsbetegnelse ikke kan godkendes af Sortsmyndigheden, skal denne straks give ansøgeren meddelelse herom og opfordre ham til at indgive et forslag eller et nyt forslag samt oplyse om følgerne, hvis dette undlades.

2. Hvis Sortsmyndigheden på tidspunktet for dens modtagelse af resultaterne af den tekniske afprøvning i henhold til basisforordningens artikel 57, stk. 1, konstaterer, at ansøgeren ikke har indgivet noget forslag til en sortsbetegnelse, meddeler den straks afslag på ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse i henhold til basisforordningens artikel 61, stk. 1, litra c).

Artikel 30

Retningslinjer vedrørende sortsbetegnelser

Der skal i retningslinjer, som vedtages af administrationsrådet, opstilles ensartede og endegyldige kriterier vedrørende hindringer for anvendelse af artsbetegnelser som sortsbetegnelse, jf. basisforordningens artikel 63, stk. 3 og 4.

KAPITEL II

Indsigelser

Artikel 31

Fremsættelse af indsigelser

1. Indsigelser som omhandlet i basisforordningens artikel 59 skal indeholde:

a) navnet på den ansøger og sagsnummeret på den ansøgning, mod hvilken der rejses indsigelse

b) angivelse af indsigeren som part i sagen, jf. artikel 2

c) hvis indsigeren har udpeget en befuldmægtiget, angivelse af dennes navn og adresse

d) en redegørelse for den påstand, som indsigelsen, jf. basisforordningens artikel 59, stk. 3, bygger på, og for de særlige forhold, beviser og anbringender, hvorpå indsigelsen støttes.

2. Hvis der er fremsat flere indsigelser mod samme ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, kan Sortsmyndigheden behandle disse indsigelser samlet.

Artikel 32

Afvisning af indsigelser

1. Hvis Sortsmyndigheden konstaterer, at en indsigelse ikke er i overensstemmelse med basisforordningens artikel 59, stk. 1 og 3, eller artikel 31, stk. 1, litra d), i nærværende forordning eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til identificering af den ansøgning, over for hvilken der fremsættes indsigelse, afviser den indsigelsen, medmindre manglerne afhjælpes inden for en af Sortsmyndigheden fastsat tidsfrist.

2. Hvis Sortsmyndigheden konstaterer, at indsigelsen ikke er i overensstemmelse med andre bestemmelser i basisforordningen eller med nærværende forordning, afviser den indsigelsen, medmindre manglerne afhjælpes inden udløbet af indsigelsesfristerne.

KAPITEL III

Opretholdelse af EF-sortsbeskyttelse

Artikel 33

Indehaverens forpligtelser i henhold til basisforordningens artikel 64, stk. 3

1. Indehaveren skal tillade inspektion af materiale af den pågældende sort og af det sted, hvor den uændrede sort oprettholdes, således at det er muligt at indhente de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af sortens fortsatte uændrede beståen i overensstemmelse med basisforordningens artikel 64, stk. 3.

2. Indehaveren skal føre skriftlige optegnelser for at muliggøre kontrol af, om der er truffet de fornødne foranstaltninger som omhandlet i basisforordningens artikel 64, stk. 3.

Artikel 34

Teknisk efterkontrol af den beskyttede sort

Der skal foretages en teknisk efterkontrol af den beskyttede sort i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøvningen, der var gældende, da EF-sortsbeskyttelsen blev meddelt for den pågældende sort, uden at dette berører anvendelsen af basisforordningens artikel 87, stk. 4. Artikel 22 og 24-27 finder tilsvarende anvendelse på Sortsmyndigheden, prøvningsmyndigheden og indehaveren.

*Artikel 35***Andet materiale, der kan anvendes ved den tekniske efterkontrol**

Når indehaveren har forelagt materiale af sorten i overensstemmelse med basisforordningens artikel 64, stk. 3, kan prøvningsmyndigheden med Sortsmyndighedens samtykke efterkontrollere det forelagte materiale ved kontrol af andet materiale, der er udtaget på en bedrift, hvor indehaveren eller en anden med dennes samtykke producerer materiale, eller udtaget af materiale, der er markedsført af indehaveren eller med dennes samtykke, eller udtaget af en medlemsstats myndigheder i overensstemmelse med deres beføjelser.

*Artikel 36***Ændring af sortsbetegnelsen**

1. Når en sortsbetegnelse skal ændres i henhold til forordningens artikel 66, giver Sortsmyndigheden indehaveren meddelelse om grundene hertil, ligesom den fastsætter en tidsfrist, inden for hvilken indehaveren skal fremsende et egnet forslag til en ændret sortsbetegnelse, og oplyser om, at EF-sortsbeskyttelsen kan ophæves i henhold til basisforordningens artikel 21, hvis der ikke indgives et sådant forslag.

2. Hvis Sortsmyndigheden ikke kan godkende forslaget til en ændret sortsbetegnelse, giver den straks indehaveren meddelelse herom, ligesom den igen fastsætter en tidsfrist, inden for hvilken indehaveren skal forelægge et egnet forslag, idet der oplyses om, at EF-sortsbeskyttelsen kan ophæves i henhold til basisforordningens artikel 21, hvis der ikke indgives et sådant forslag.

3. Artikel 31 og 32 i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse på en indsigelse, der er indgivet i medfør af basisforordningens artikel 66, stk. 3.

4. Hvis forslaget til en ændring af en sortsbetegnelse indgives ad elektronisk vej, skal det være i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, andet afsnit, for så vidt angår underskriften.

*KAPITEL IV***EF-licenser, som Sortsmyndigheden kan meddele***Afdeling 1***Tvangslicenser i henhold til basisforordningens artikel 29***Artikel 37***Ansøgning om tvangslicens**

1. En ansøgning om tvangslicens skal i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 1, 2 og 5, indeholde:

a) angivelse af ansøgeren og indehaveren af den pågældende sortsbeskyttelse som parter i sagen

b) sortsbetegnelsen og de plantearter, som den eller de pågældende sorter henhører under

c) et forslag til den type handlinger, der skal være omfattet af tvangslicensen

d) en begrundelse for almenhedens interesse, herunder oplysninger om faktiske forhold, beviser og anbringender, der kan underbygge den påberåbte almene interesse

e) ved en ansøgning som omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 2, et forslag til den gruppe af personer, der skal meddeles tvangslicens, herunder i givet fald de særlige krav, som den pågældende persongruppe skal opfylde

f) et forslag til et rimeligt vederlag og beregningsgrundlaget herfor.

2. En ansøgning om tvangslicens i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 5a, skal indeholde:

a) angivelse af ansøgeren, der er indehaver af en patentret-tighed, og indehaveren af den pågældende sortsbeskyttelse som parter i sagen

b) sortsbetegnelsen og de plantearter, som den eller de pågældende sorter henhører under

c) en bekræftet genpart af patentbrevet, hvoraf fremgår nummeret på og kravene i patentet på den bioteknologiske opfindelse samt den myndighed, der har meddelt patentet

d) et forslag til den type handlinger, der skal være omfattet af tvangslicensen

e) et forslag til et rimeligt vederlag og beregningsgrundlaget herfor

f) en erklæring, der angiver, hvorfor den bioteknologiske opfindelse udgør et betydeligt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk interesse i forhold til den beskyttede plantesort, herunder oplysninger om faktiske forhold, beviser og anbringender, der kan underbygge kravet

g) et forslag til licensens geografiske rækkevidde, der ikke må gå ud over den geografiske rækkevidde af det i litra c) omhandlede patent.

3. En ansøgning om gensidig licens i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 5a, andet afsnit, skal indeholde:

a) angivelse af ansøgeren, der er indehaver af en patentret-tighed, og indehaveren af den pågældende sortsbeskyttelse som parter i sagen

- b) sortsbetegnelsen og de plantearter, som den eller de pågældende sorter henhører under
- c) en bekræftet genpart af patentbrevet, hvoraf fremgår nummeret på og kravene i patentet på den bioteknologiske opfindelse samt den myndighed, der har meddelt patentet
- d) et officielt dokument, hvoraf det fremgår, at der er meddelt tvangslicens for en patenteret bioteknologisk opfindelse til indehaveren af sortsbeskyttelsen
- e) et forslag til den type handlinger, der skal være omfattet af den gensidige licens
- f) et forslag til et rimeligt vederlag og beregningsgrundlaget herfor
- g) et forslag til den gensidige licens' geografiske rækkevidde, der ikke må gå ud over den geografiske rækkevidde af det i litra c) omhandlede patent.

4. En ansøgning om tvangslicens vedlægges dokumentation for, at ansøgeren uden held har anmodet indehaveren af sortsbeskyttelsen om indgåelse af en licensaftale. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat ansøger om en tvangslicens i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 2, kan Sortsmyndigheden i tilfælde af force majeure give dispensation fra denne bestemmelse.

5. En anmodning om indgåelse af en licensaftale anses at være fremsat uden held efter stk. 4, hvis:

- a) indehaveren ikke inden for en rimelig periode har givet et endeligt svar til den, der har fremsat anmodningen, eller
- b) indehaveren har nægtet at indgå en licensaftale med den person, der har fremsat anmodningen, eller
- c) indehaveren har tilbudt den person, der har fremsat anmodningen, en licensaftale på åbenbart urimelige vilkår, herunder vilkår vedrørende den royalty, der skal betales, og vilkår, der i deres helhed er åbenbart urimelige.

Artikel 38

Behandling af en ansøgning om tvangslicens

1. Den mundtlige forhandling og bevisoptagelsen foregår i princippet i ét og samme forhandlingsmøde.
2. En begæring om yderligere forhandlingsmøder kan kun imødekommes, hvis den er begrundet i omstændigheder, der har ændret sig under eller efter forhandlingsmødet.
3. Inden Sortsmyndigheden træffer en afgørelse, opfordrer den sagens parter til i mindelighed at indgå en licensaftale.

Alt efter forholdene fremsætter Sortsmyndigheden forslag til en sådan mindelig aftale.

Artikel 39

Ejerforholdet vedrørende EF-sortsbeskyttelsen under sagens behandling

1. Hvis der over for indehaveren er indledt søgsmål vedrørende krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1, og dette er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse, kan Sortsmyndigheden udsætte sagsbehandlingen vedrørende meddelelse af tvangslicens. Sagsbehandlingen genoptages først, når den endelige dom i det pågældende søgsmål eller en anden afslutning af sagen er indført i nævnte register.

2. Hvis en EF-sortsbeskyttelse er blevet overdraget med virkning for Sortsmyndigheden, indtræder den nye indehaver på anmodning af ansøgeren som part i sagen, hvis ansøgeren uden held har anmodet den nye indehaver om en licensaftale inden to måneder efter modtagelsen af Sortsmyndighedens meddelelse om, at navnet på den nye indehaver er blevet indført i registret over EF-sortsbeskyttelse. En anmodning fra ansøgeren skal ledsages af tilfredsstillende dokumentation for vedkommendes forgæves bestræbelser og i givet fald for den nye indehavers handlinger.

3. Ved en ansøgning som omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 2, indtræder den nye indehaver som part i sagen. Stk. 1 finder ikke anvendelse.

Artikel 40

Indholdet af afgørelsen om ansøgningen

Den skriftlige afgørelse underskrives af Sortsmyndighedens præsident. Afgørelsen skal indeholde:

- a) en erklæring om, at afgørelsen er truffet af Sortsmyndigheden
- b) datoen for afgørelsen
- c) navnene på de udvalgsmedlemmer, der har deltaget i sagsbehandlingen
- d) navnene på sagens parter og deres befuldmægtigede
- e) en henvisning til udtalelsen fra administrationsrådet
- f) en beskrivelse af de forhold, der skal træffes afgørelse om
- g) et resumé af de faktiske omstændigheder
- h) en begrundelse for den truffede afgørelse

- i) Sortsmyndighedens egentlige afgørelse; denne kan alt efter tilfældet omfatte fastlæggelse af de handlinger, der omfattes af tvangslicensen, de i den forbindelse fastlagte betingelser og gruppen af personer, herunder i givet fald de bestemte krav, der gælder for denne gruppe.

Artikel 41

Meddelelse af tvangslicens

1. En afgørelse om meddelelse af tvangslicens i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 1, 2 og 5, skal indeholde en begrundelse med angivelse af de relevante almene interesser:
2. Følgende forhold kan navnlig anses for at være i almenhedens interesse:
 - a) beskyttelse af menneskers, dyrs og planters liv og helbred
 - b) behovet for at forsyne markedet med materiale med særlige kendetegn
 - c) behovet for at opretholde en tilskyndelse til at fortsætte frembringelsen af forbedrede sorter.
3. En afgørelse om meddelelse af tvangslicens i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 5a, skal indeholde en erklæring, der angiver, hvorfor den bioteknologiske opfindelse udgør et betydeligt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk interesse. Følgende forhold kan navnlig anses for at underbygge, at opfindelsen er et betydeligt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk interesse i forhold til den beskyttede plantesort:
 - a) forbedring af dyrkningsteknikker
 - b) forbedring af miljøbeskyttelsen
 - c) forbedring af teknikkerne til fremme af anvendelsen af genetisk biodiversitet
 - d) forbedring af kvaliteten
 - e) forbedring af udbyttet
 - f) forbedring af modstandsdygtigheden
 - g) forbedring af tilpasningen til specifikke klima- og/eller miljøforhold.
4. Tvangslicensen er ikke-eksklusiv.
5. Tvangslicensen kan ikke overdrages, undtagen sammen med den del af en virksomhed, der udnytter tvangslicensen,

eller i det i basisforordningens artikel 29, stk. 5, omhandlede tilfælde sammen med sortsbeskyttelse for en i det væsentlige afledt sort.

Artikel 42

Betingelser vedrørende den person, der meddeles tvangslicens

1. Den person, som en tvangslicens meddeles til, skal have tilstrækkelige finansielle og tekniske midler til at kunne udnytte tvangslicensen, uden at dette i øvrigt berører de betingelser, der er omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 3.
2. Overholdelse af de betingelser vedrørende tvangslicensen, der er fastlagt i afgørelsen herom, anses som en af de omstændigheder, der er omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 4.
3. Sortsmyndigheden fastsætter, at den person, der meddeles tvangslicens, ikke må tage retlige skridt vedrørende krænkelse af EF-sortsbeskyttelsen, medmindre indehaveren har afvist at tage sådanne skridt eller har undladt at gøre dette i en periode på to måneder efter at være blevet anmodet herom.

Artikel 43

Grupper af personer, der opfylder specifikke krav i henhold til basisforordningens artikel 29, stk. 2

1. Enhver person, der har til hensigt at udnytte en tvangslicens, og som er omfattet af den gruppe af personer, der opfylder de i basisforordningens artikel 29, stk. 2, omhandlede bestemte krav, giver ved anbefalet brev med modtagelsesbevis Sortsmyndigheden og indehaveren meddelelse herom. Meddelelsen skal navnlig indeholde:
 - a) navn og adresse på den pågældende person efter de regler, der i henhold til artikel 2 gælder for parterne i en sag
 - b) en erklæring om, hvorledes de pågældende krav er opfyldt
 - c) en erklæring med angivelse af de påtænkte handlinger, og
 - d) en forsikring om, at den pågældende person har de nødvendige finansielle midler til at kunne udnytte tvangslicensen, og oplysninger om hans tekniske forudsætninger herfor.
2. På begæring indfører Sortsmyndigheden en person i registret over EF-sortsbeskyttelse, hvis den pågældende person har opfyldt betingelserne vedrørende den i stk. 1 omhandlede meddelelse. Den pågældende har ikke ret til at udnytte tvangslicensen, inden denne er indført i registret. Indførelsen heri meddeles den pågældende person og indehaveren.

3. Artikel 42, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på en person, der er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse i henhold til stk. 2. Enhver dom eller anden afslutning på et søgsmål vedrørende en krænkelse gælder også for de øvrige personer, der er indført eller indføres i registret.

4. Den i stk. 2 omhandlede indførelse i registret kan slettes alene med den begrundelse, at der med hensyn til de bestemte krav, der er fastsat i afgørelsen om meddelelse af tvangslicens, eller de finansielle og tekniske midler, der er konstateret i henhold til stk. 2, er indtrådt ændringer efter udløbet af et år efter meddelelsen af tvangslicensen og inden for den eventuelle tidsfrist, der måtte være fastsat ved meddelelsen. Slettelse af en indførelse i registret meddeles den indførte person og indehaveren.

Afdeling 2

Licenser efter basisforordningens artikel 100, stk. 2

Artikel 44

Licenser efter basisforordningens artikel 100, stk. 2

1. En anmodning om en ikke-eksklusiv licens fra en ny indehaver, som omhandlet i basisforordningens artikel 100, stk. 2, fremsættes, for så vidt angår den tidligere indehaver, senest to måneder efter modtagelsen af Sortsmyndighedens meddelelse om, at navnet på den nye indehaver er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse, og for så vidt angår en person, der har haft udnyttelsesret, senest fire måneder efter dette tidspunkt.

2. En ansøgning om meddelelse af licens i henhold til basisforordningens artikel 100, stk. 2, vedlægges dokumentation for, at der uden held er fremsat en anmodning som omhandlet i denne artikels stk. 1. Artikel 37, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 5, artikel 38, artikel 39, stk. 3, artikel 40, undtagen litra f), artikel 41, stk. 3 og 4, og artikel 42 finder tilsvarende anvendelse.

AFSNIT III

SAGSBEHANDLINGEN VED APPELKAMRENE

Artikel 45

Klagens indhold

Klagen skal indeholde:

- a) angivelse af den, der indgiver klagen, som part i appelsagen, jf. artikel 2
- b) sagsnummeret på den afgørelse, der påklages, og en erklæring om, i hvilket omfang der anmodes om ændring eller annullation af afgørelsen.

Artikel 46

Modtagelse af klagen

Når Sortsmyndigheden modtager en klage, påfører den klagen et sagsnummer og datoen for Sortsmyndighedens modtagelse, ligesom den oplyser klageren om tidsfristen for indgivelse af begrundelse for klagen. Undladelse af at give en sådan oplysning kan ikke påberåbes.

Artikel 47

Intervention som part i appelsagen

1. Sortsmyndigheden sender straks en kopi af klagen med påført sagsnummer og modtagelsesdato til de parter i sagen, der har deltaget i sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden.

2. De i stk. 1 omhandlede parter i sagen kan intervenere som parter i appelsagen inden for en frist på to måneder fra tilsendelsen af kopien af klagen.

Artikel 48

Sortsmyndighedens opgave

1. Det kontor i Sortsmyndigheden, der er omhandlet i basisforordningens artikel 70, stk. 1, og formanden for appelkammeret sikrer ved intern forberedelse af sagen, at appelkammeret kan behandle den straks efter dens forelæggelse; formanden skal navnlig vælge de to øvrige medlemmer i overensstemmelse med basisforordningens artikel 46, stk. 2, og udpege en referent inden sagens forelæggelse.

2. Inden sagens forelæggelse skal det kontor i Sortsmyndigheden, der er omhandlet i basisforordningens artikel 70, stk. 1, straks fremsende en kopi af de dokumenter, der er modtaget fra en af appelsagens parter, til de øvrige parter i appelsagen.

3. Sortsmyndighedens præsident sørger for offentliggørelse af de i artikel 89 omhandlede oplysninger, inden sagen forelægges.

Artikel 49

Afvisning af en klage

1. Hvis klagen ikke er i overensstemmelse med basisforordningen, navnlig artikel 67, 68 og 69, eller nærværende forordning, navnlig artikel 45, giver appelkammeret klageren meddelelse herom og opfordrer denne til om muligt at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af appelkammeret fastsat frist. Hvis klagen ikke rettidigt berigtiges, afviser appelkammeret sagen.

2. Hvis der indgives klage vedrørende en af Sortsmyndighedens afgørelser, som også er genstand for en direkte klage som omhandlet i basisforordningens artikel 74, forelægger appelkammeret med klagerens samtykke straks klagen som en

direkte klage for De Europæiske Fællesskabers Domstol; hvis klageren ikke giver samtykke hertil, afvises klagen. Hvis en klage forelægges Domstolen, anses den for at være forelagt Domstolen på den i artikel 46 omhandlede dato for Sortsmyndighedens modtagelse.

Artikel 50

Mundtlig forhandling

1. Efter sagens forelæggelse indkalder appelkammerets formand hurtigst muligt appelsagens parter til mundtlig forhandling som omhandlet i basisforordningens artikel 77, idet han henleder parternes opmærksomhed på artikel 59, stk. 2, i nærværende forordning.

2. Den mundtlige forhandling og bevisoptagelsen foregår i princippet på ét og samme forhandlingsmøde.

3. En begæring om yderligere forhandlingsmøder kan kun imødekommes, hvis den er begrundet i omstændigheder, der har ændret sig under eller efter forhandlingsmødet.

Artikel 51

Behandling af klagen

Medmindre andet er fastsat, finder bestemmelserne om sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden tilsvarende anvendelse på behandlingen af appelsager; ved sagens parter forstås i så henseende appelsagens parter.

Artikel 52

Afgørelsen vedrørende klagen

1. Senest tre måneder efter afslutningen af den mundtlige forhandling skal afgørelsen vedrørende klagen fremsendes skriftligt til appelsagens parter på en af de måder, der er foreskrevet i artikel 64, stk. 3.

2. Den skriftlige afgørelse skal underskrives af appelkammerets formand og af den referent, der er udpeget i henhold til artikel 48, stk. 1. Afgørelsen skal indeholde:

- a) en erklæring om, at afgørelsen er truffet af appelkammeret
- b) datoen for afgørelsen
- c) navnene på formanden og de øvrige medlemmer af appelkammeret, der har deltaget i behandlingen af klagen
- d) navnene på appelsagens parter og deres befuldmægtigede
- e) en beskrivelse af de forhold, der skal træffes afgørelse om

f) et resumé af de faktiske omstændigheder

g) en begrundelse for den trufne afgørelse

h) appelkammerets egentlige afgørelse, herunder om nødvendigt en afgørelse vedrørende fordelingen af omkostningerne eller om tilbagebetaling af gebyrer.

3. I forbindelse med appelkammerets skriftlige afgørelse skal der gives oplysning om muligheden for yderligere anke, herunder fristen for indgivelse heraf. Appelsagens parter kan ikke påberåbe sig, at der ikke er givet sådan en oplysning.

AFSNIT IV

GENERELLE SAGSBEHANDLINGSREGLER

KAPITEL I

Afgørelser, meddelelser og dokumenter

Artikel 53

Afgørelser

1. Enhver af Sortsmyndighedens afgørelser skal underskrives af og indeholde navnet på det medlem af personalet, der er ansvarligt efter bemyndigelse fra Sortsmyndighedens præsident i overensstemmelse med basisforordningens artikel 35.

2. Finder der mundtlig forhandling sted ved Sortsmyndigheden, kan afgørelsen forkyndes mundtligt. Afgørelsen skal senere skriftligt tilstilles sagens parter i overensstemmelse med artikel 64.

3. I forbindelse med de af Sortsmyndighedens afgørelser, som kan påklages i henhold til basisforordningens artikel 67 eller være genstand for direkte søgsmål i henhold til basisforordningens artikel 74, skal der gives oplysning om adgangen til klage eller søgsmål med angivelse af fristen for indgivelse af klage eller anlæggelse af søgsmål. Sagens parter kan ikke påberåbe sig, at der ikke er givet en sådan oplysning.

4. Sproglige fejl, skrivefejl og åbenbare fejl i Sortsmyndighedens afgørelser korrigeres.

Artikel 54

Attest på EF-sortsbeskyttelse

1. Når Sortsmyndigheden meddeler EF-sortsbeskyttelse, udsteder den sammen med afgørelsen herom en attest på EF-sortsbeskyttelsen som bevis på meddelelsen heraf.

2. Sortsmyndigheden udsteder attesten på EF-sortsbeskyttelse på de af Den Europæiske Unions officielle sprog, som den pågældende indehaver anmoder om.

3. Efter anmodning kan Sortsmyndigheden udstede en kopi til den berettigede person, hvis det konstateres, at den originale attest er gået tabt eller tilintetgjort.

Artikel 55

Meddelelser

Medmindre andet er fastsat, skal enhver meddelelse fra Sortsmyndigheden eller fra en prøvningsmyndighed i det mindste indeholde angivelse af navnet på det ansvarlige medlem af personalet.

Artikel 56

Parternes ret til at udtale sig

1. Hvis Sortsmyndigheden konstaterer, at en afgørelse ikke kan træffes i overensstemmelse med en ansøgning eller en begæring, meddeler den de konstaterede mangler til den pågældende part i sagen og opfordrer vedkommende til at afhjælpe disse mangler inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist. Hvis de konstaterede og meddelte mangler ikke er afhjulpet rettidigt, træffer Sortsmyndigheden sin afgørelse.

2. Hvis Sortsmyndigheden modtager bemærkninger fra en part i sagen, meddeler den disse bemærkninger til de øvrige parter i samme sag og opfordrer dem, hvis den finder det nødvendigt, til at besvare dem inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist. Hvis der ikke rettidigt er modtaget noget svar, ser Sortsmyndigheden bort fra eventuelle dokumenter, der senere modtages.

Artikel 57

Dokumenter indgivet af sagens parter

1. Alle de dokumenter, der indgives af sagens parter, skal fremsendes pr. post, afleveres personligt eller sendes ad elektronisk vej.

Sortsmyndighedens præsident fastsætter de nærmere bestemmelser for sådanne elektroniske fremsendelser.

2. Datoen for modtagelsen af et dokument, der indgives af en part i sagen, anses at være den dato, på hvilken dokumentet faktisk modtages ved Sortsmyndigheden, eller, hvis der er tale om et dokument, der indgives ad elektronisk vej, den dato på hvilken dokumentet modtages elektronisk af Sortsmyndigheden.

3. Bortset fra dokumenter, der er vedlagt som bilag, skal alle de af sagens parter indgivne dokumenter være underskrevet af den pågældende part eller dens befuldmægtigede.

Hvis et dokument sendes til Sortsmyndigheden ad elektronisk vej, skal det indeholde en elektronisk signatur.

4. Hvis et dokument ikke er behørigt underskrevet, eller hvis det modtagne dokument er ufuldstændigt eller ulæseligt, eller hvis Sortsmyndigheden er i tvivl om dokumentets nøjagtighed, skal Sortsmyndigheden informere afsenderen herom og opfordre den pågældende til at fremsende det originale dokument underskrevet i overensstemmelse med stk. 3, eller genfremsende en kopi af originalen inden for en frist på en måned.

Efterkommes opfordringen inden for den angivne frist, anses det underskrevne dokument eller det genfremsendte dokument som modtaget på datoen for modtagelsen af det første dokument. Efterkommes opfordringen ikke inden for den fastsatte frist, anses dokumentet for ikke at være modtaget.

5. Dokumenter, der skal meddeles til andre parter i sagen og til den berørte prøvningsmyndighed, eller som vedrører to eller flere ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse eller en udnyttelsesret, skal indgives i et tilstrækkeligt antal eksemplarer. Manglende eksemplarer udfærdiges på den pågældende parts bekostning.

Første afsnit finder ikke anvendelse på dokumenter, der indgives ad elektronisk vej.

Artikel 58

Bevisdokumenter

1. Bevis for endelige domme og afgørelser, der ikke er truffet af Sortsmyndigheden, eller bevis for andre dokumenter, der skal forelægges af sagens parter, kan fremlægges ved at fremsende en ikke-bekræftet kopi.

2. Hvis Sortsmyndigheden er i tvivl om ægtheden af det bevis, der er omhandlet i stk. 1, kan den kræve, at originalen eller en bekræftet kopi fremsendes.

KAPITEL II

Mundtlig forhandling og bevisoptagelse

Artikel 59

Indkaldelse til mundtlig forhandling

1. Sagens parter indkaldes til mundtlig forhandling i henhold til basisforordningens artikel 77, og deres opmærksomhed henledes på stk. 2 i nærværende artikel. Ved indkaldelse af sagens parter er indkaldelsesfristen på mindst en måned, medmindre sagens parter og Sortsmyndigheden er indforstået med en kortere frist.

2. Hvis en part i sagen, som forskriftsmæssigt er blevet indkaldt til mundtlig forhandling ved Sortsmyndigheden, ikke giver møde, kan forhandlingen fortsættes uden vedkommende.

*Artikel 60***Bevisoptagelse ved Sortsmyndighedens foranstaltning**

1. Anser Sortsmyndigheden afhøring af sagens parter, vidner eller sagkyndige eller en besigtigelse for påkrævet, træffer den en afgørelse herom, i hvilken den påtænkte bevisoptagelse, de relevante forhold, der skal bevises, samt dag, klokkeslæt og sted for afhøringen eller besigtigelsen angives. Har en part i sagen begæret afhøring af vidner eller sagkyndige, fastsætter Sortsmyndigheden i afgørelsen den frist, inden for hvilken den pågældende part i sagen skal give Sortsmyndigheden meddelelse om navn og adresse på de vidner og sagkyndige, som vedkommende ønsker afhørt.

2. Ved indkaldelse af parter i sagen, vidner eller sagkyndige til afhøring er indkaldelsesfristen på mindst en måned, medmindre Sortsmyndigheden og de pågældende er indforstået med en kortere frist. Indkaldelsen skal indeholde:

- a) et uddrag af den i stk. 1 nævnte afgørelse, som specielt skal angive dag, klokkeslæt og sted for den berammede forhandling samt de forhold, hvorom sagens parter, vidnerne og de sagkyndige skal afhøres
- b) navnene på parterne i sagen og oplysning om de rettigheder, der tilkommer vidnerne og de sagkyndige i henhold til artikel 62, stk. 2, 3 og 4
- c) en angivelse af, at parten i sagen, vidnet eller den sagkyndige kan anmode om at blive afhørt ved en domstol eller en anden kompetent myndighed i det land, hvori den pågældende har bopæl, og en opfordring til inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist at meddele, om vedkommende er parat til at give møde for Sortsmyndigheden.

3. Inden afhøringen af en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig underrettes den pågældende om, at Sortsmyndigheden kan anmode domstolene eller en anden kompetent myndighed i det land, hvori den pågældende har bopæl, om at foretage fornyet afhøring under ed eller i en anden bindende form.

4. Sagens parter underrettes om afhøringen af et vidne eller en sagkyndig ved en domstol eller en anden kompetent myndighed. De har ret til at være til stede og til at stille spørgsmål til de parter i sagen, de vidner eller de sagkyndige, der afhøres, enten gennem den pågældende myndighed eller direkte.

*Artikel 61***Kommissorier til sagkyndige**

1. Sortsmyndigheden bestemmer, i hvilken form en af denne udpeget sagkyndig skal afgive rapport.
2. Den sagkyndiges kommissorium skal indeholde:

a) en nøje beskrivelse af opgaven

b) den for angivelsen af rapporten fastsatte frist

c) navnene på sagens parter

d) oplysninger om de rettigheder, der tilkommer ham i henhold til artikel 62, stk. 2, 3 og 4.

3. Med henblik på udarbejdelsen af den sagkyndiges rapport kan Sortsmyndigheden opfordre den prøvningsmyndighed, der har foretaget den tekniske afprøvning af den pågældende sort, til at stille materiale til rådighed i overensstemmelse med Sortsmyndighedens instrukser. Om nødvendigt kan Sortsmyndigheden også anmode om materiale fra sagens parter eller fra tredjemand.

4. Der skal til sagens parter udleveres et eksemplar og i givet fald en oversættelse af enhver skriftlig rapport.

5. Sagens parter kan fremsætte indsigelse mod en sagkyndig. Basisforordningens artikel 48, stk. 3, og artikel 81, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

6. Artikel 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på sagkyndige udpeget af Sortsmyndigheden. Når den sagkyndige udpeges, skal Sortsmyndigheden underrette den pågældende om hans tavshedspligt.

*Artikel 62***Omkostninger ved bevisoptagelsen**

1. Sortsmyndigheden kan gøre bevisoptagelsen betinget af, at den part i sagen, der har anmodet om bevisoptagelsen, hos Sortsmyndigheden deponerer et beløb, som denne fastsætter på grundlag af et overslag over de forventede omkostninger.

2. Vidner og sagkyndige, der indkaldes af Sortsmyndigheden, og som giver møde for denne, har ret til en passende godtgørelse af udgifter til rejse og ophold. Der kan udbetales forskud på en sådan godtgørelse.

3. Vidner, som er berettigede til godtgørelse i henhold til stk. 2, har også ret til en passende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og sagkyndige har ret til vederlag for deres arbejde, medmindre de tilhører prøvningsmyndighedernes personale. Sådanne beløb udbetales til vidnerne efter bevisoptagelsen og til de sagkyndige, når de har udført deres respektive pligter eller opgaver.

4. Sortsmyndigheden udbetaler de i stk. 2 og 3 omhandlede beløb i overensstemmelse med de nærmere regler og maksimumssatser, der er fastsat i bilag I.

*Artikel 63***Referat af mundtlig forhandling og bevisoptagelse**

1. Ved mundtlig forhandling og bevisoptagelse udfærdiges et referat, der skal indeholde de væsentlige punkter i den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen, sagsparternes relevante erklæringer, de af sagens parter, vidner eller sagkyndige afgivne forklaringer samt resultatet af enhver besigtigelse.

2. Referatet af et vidnes, en sagkyndigs eller en sagsparts forklaring oplæses for den pågældende eller forelægges ham til gennemsyn. Det noteres i referatet, at dette har fundet sted, og at referatet er godkendt af den person, der har afgivet forklaringen. Godkendes referatet ikke, anføres den pågældendes indsigelser.

3. Referatet underskrives af den ansatte, som har udfærdiget referatet, og af den ansatte, som har ledet den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen.

4. Sagens parter tilstilles en genpart af referatet og i givet fald en oversættelse heraf.

*KAPITEL III***Tilstillelse af meddelelser***Artikel 64***Almindelige bestemmelser om tilstillelse af meddelelser**

1. Under sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden finder enhver tilstillelse af meddelelser til sagens parter sted enten ved fremsendelse af originalen af det pågældende dokument, en ikke-bekræftet kopi heraf eller en edb-udskrift. Dokumenter, som andre parter i sagen har forelagt, kan fremsendes i form af ikke-bekræftede kopier.

2. Hvis en eller flere parter har udpeget en befuldmægtiget, tilstilles denne meddelelserne i overensstemmelse med stk. 1.

3. Tilstillelse af meddelelser finder sted:

a) pr. post, jf. artikel 65

b) ved personlig aflevering, jf. artikel 66

c) ved offentlig bekendtgørelse, jf. artikel 67, eller

d) ad elektronisk vej eller ved andre tekniske midler i overensstemmelse med andet afsnit.

Sortsmyndighedens præsident fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende tilstillelse ad elektronisk vej.

4. Dokumenter eller kopier heraf, som skal tilstilles i henhold til basisforordningens artikel 79, tilstilles pr. post ved anbefalet brev med modtagelsesbevis; de kan også tilstilles ad elektronisk vej, således som det fastsættes af Sortsmyndighedens præsident.

*Artikel 65***Tilstillelse pr. post**

1. Tilstillelse til modtagere, som hverken har deres bopæl eller hovedsæde eller et forretningssted inden for Fællesskabet, og som ikke har udpeget en befuldmægtiget i overensstemmelse med basisforordningens artikel 82, foretages ved, at det dokument, der skal tilstilles, overgives til postbesørgelse som almindeligt brev til den seneste adresse på modtageren, som er Sortsmyndigheden bekendt. Tilstillelse betragtes som foretaget ved indleveringen til postvæsenet, også selv om brevet returneres med påtegning om, at adressaten er ubekendt.

2. Ved tilstillelse af meddelelse ved anbefalet brev med eller uden modtagelsesbevis anses brevet for at være leveret til modtageren på den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet, medmindre det ikke er kommet frem til modtageren eller først er kommet frem på et senere tidspunkt; i tvivlstilfælde påhviler det Sortsmyndigheden alt efter tilfældet at føre bevis for, at brevet er kommet frem, eller for den dato, på hvilken det er afleveret til modtageren.

3. Tilstillelse ved anbefalet brev med eller uden modtagelsesbevis anses som foretaget, selv om modtageren nægter at modtage eller at kvittere for modtagelsen af brevet.

4. I det omfang tilstillelse af post ikke er reguleret ved stk. 1, 2 og 3, finder retsreglerne i den stat, i hvilken tilstillelse finder sted, anvendelse.

*Artikel 66***Tilstillelse ved direkte udlevering**

Tilstillelse af meddelelser kan finde sted hos Sortsmyndigheden ved direkte udlevering af dokumentet til modtageren, der skal kvittere for modtagelsen heraf. Tilstillelse af meddelelsen anses som foretaget, selv om den pågældende nægter at modtage dokumentet eller at kvittere for dets modtagelse.

*Artikel 67***Offentlig bekendtgørelse**

Hvis modtagerens adresse ikke kan fastslås, eller hvis tilstillelse i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, har vist sig at være umulig, selv ved Sortsmyndighedens andet forsøg, finder tilstillelse af meddelelsen sted ved offentlig bekendtgørelse i den periodiske tidende, der er omhandlet i basisforordningens artikel 89. Sortsmyndighedens præsident fastsætter nærmere regler om offentlig bekendtgørelse.

*Artikel 68***Uregelmæssigheder ved tilstillelse af meddelelser**

Kan Sortsmyndigheden ikke bevise, at et dokument, der er kommet frem til modtageren, er tilstillet forskriftsmæssigt, eller er bestemmelserne om tilstillelse ikke blevet iagttaget, anses dokumentet at være tilstillet på den dag, der af Sortsmyndigheden påvises som modtagelsesdag.

KAPITEL IV

Frister og afbrydelse af sagsbehandlingen*Artikel 69***Beregning af frister**

1. Frister udtrykkes i hele dage, uger, måneder eller år.
2. Fristen begynder at løbe fra den dag, der følger efter den dag, på hvilken den afgørende begivenhed fandt sted, idet denne begivenhed kan være en handling eller udløbet af en anden frist. Består handlingen i tilstillelse af en meddelelse, er den afgørende begivenhed modtagelsen af det tilstillede dokument medmindre andet er fastsat.
3. Uanset stk. 2 begynder fristen at løbe fra den femtende dag efter offentliggørelsen af den pågældende handling, når handlingen består i en offentlig bekendtgørelse som omhandlet i artikel 67, en afgørelse fra Sortsmyndigheden, der ikke er tilstillet den relevante person, eller en handling, som er foretaget af en part i sagen, og som skal offentliggøres.
4. Når en frist udtrykkes som et år eller et antal år, udløber den i det pågældende senere år i samme måned og på samme dag som den måned og den dag, hvor den afgørende begivenhed fandt sted; har den pågældende senere måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.
5. Når en frist udtrykkes som en måned eller et antal måneder, udløber den i den pågældende senere måned på samme dag som den dag, hvor den afgørende begivenhed fandt sted; har den pågældende senere måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.
6. Når en frist udtrykkes som en uge eller et antal uger, udløber den i den pågældende senere uge på samme ugedag som den dag, hvor den afgørende begivenhed fandt sted.

*Artikel 70***Fristernes varighed**

Når basisforordningen eller nærværende forordning foreskriver en frist, som skal fastsættes af Sortsmyndigheden, må en sådan frist ikke være kortere end en måned og ikke længere end tre

måneder. Under særlige omstændigheder kan en frist forlænges indtil seks måneder på begæring fremsat inden fristens udløb.

*Artikel 71***Fristforlængelse**

1. Udløber en frist på en dag, hvor Sortsmyndigheden har lukket for modtagelse af dokumenter, eller hvor almindelige postforsendelser af andre grunde end de i stk. 2 nævnte ikke udbringes på det sted, hvor Sortsmyndigheden er beliggende, forlænges fristen til den nærmest følgende dag, hvor Sortsmyndigheden har åbent for modtagelse af dokumenter, og hvor almindelige postforsendelser udbringes. De i første punktum omhandlede dage er dem, som Sortsmyndighedens præsident fastsætter og meddeler inden hvert kalenderårs begyndelse.

2. Udløber en frist på en dag, hvor postudbringningen i en medlemsstat eller postforsendelsen mellem en medlemsstat og Sortsmyndigheden i almindelighed er afbrudt eller er uregelmæssig som følge af en sådan afbrydelse, forlænges fristen for de parter i sagen, der har bopæl, hovedsæde eller forretningssted i den pågældende stat eller har udnævnt en befuldmægtiget med hovedsæde i den pågældende stat, til den første dag efter afbrydelsens eller uregelmæssighedens ophør. Er den pågældende medlemsstat den, i hvilken Sortsmyndigheden er beliggende, gælder denne bestemmelse for alle sagens parter. Varigheden af afbrydelsen eller uregelmæssigheden fastslås og meddeles af Sortsmyndighedens præsident.

For så vidt angår dokumenter, der fremsendes ad elektronisk vej, finder første afsnit tilsvarende anvendelse på tilfælde, hvor der er en afbrydelse i Sortsmyndighedens forbindelse med de elektroniske kommunikationsmidler.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på de nationale organer og afdelinger, der er bemyndiget eller oprettet i henhold til basisforordningens artikel 30, stk. 4, samt på prøvningsmyndighederne.

*Artikel 72***Afbrydelse af sagsbehandlingen**

1. Sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden afbrydes:
 - a) såfremt den person, der ansøger om eller er indehaver af en EF-sortsbeskyttelse eller ansøger om en udnyttelsesret, som skal meddeles af Sortsmyndigheden, eller den person, der er berettiget til en sådan udnyttelsesret, eller den befuldmægtigede for en af disse parter i sagen afgår ved døden eller mister sin retsevne, eller
 - b) såfremt en sådan person som følge af retslige skridt mod hans ejendom af retlige grunde forhindres i at videreføre sagen ved Sortsmyndigheden.

2. Når de nødvendige oplysninger om identiteten af den person, der er beføjet til at videreføre sagen som part i sagen eller som befuldmægtiget, er indført i registret herom, giver Sortsmyndigheden den pågældende og de øvrige parter i sagen meddelelse om, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget på en dato, der fastsættes af Sortsmyndigheden.

3. De løbende frister begynder at løbe på den dag, på hvilken sagsbehandlingen genoptages.

4. En afbrydelse af sagsbehandlingen påvirker ikke prøvningsmyndighedens tekniske afprøvning eller efterkontrol af den pågældende sort, for så vidt gebyrerne herfor allerede er betalt til Sortsmyndigheden.

KAPITEL V

Befuldmægtigede

Artikel 73

Udpegning af en befuldmægtiget

1. Enhver udpegning af en befuldmægtiget skal meddeles til Sortsmyndigheden. Meddelelsen skal indeholde navn og adresse på den befuldmægtigede; artikel 2, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

2. Ud over hvad der er fastsat i artikel 2, stk. 4, skal den i stk. 1 omhandlede meddelelse også indeholde oplysning om, at den pågældende er ansat ved sagens part, hvis dette er tilfældet. En ansat kan ikke udpeges som befuldmægtiget som omhandlet i basisforordningens artikel 82.

3. Manglende overholdelse af stk. 1 og 2 medfører, at meddelelsen anses for ikke at være modtaget.

4. En befuldmægtiget, som ikke længere er bemyndiget, betragtes fortsat som befuldmægtiget, indtil der er givet meddelelse om fuldmagtens ophør til Sortsmyndigheden. Medmindre andet er angivet i fuldmagten, ophører denne dog i forhold til Sortsmyndigheden ved fuldmagtsgiverens død.

5. Hvis flere parter i sagen handler i fællesskab, og disse ikke har givet Sortsmyndigheden meddelelse om en befuldmægtiget, anses den part i sagen, der er nævnt først i en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse eller om en udnyttelsesret, der skal meddeles af Sortsmyndigheden, eller i en indsigelse, for at være udpeget som befuldmægtiget for den anden part eller de andre parter i sagen.

Artikel 74

Befuldmægtigedes fuldmagt

1. Når Sortsmyndigheden gives meddelelse om udpegelse af en befuldmægtiget, skal den nødvendige underskrevne fuldmagt

indleveres til indsættelse i sagen inden for en frist, som Sortsmyndigheden kan fastsætte, medmindre der er fastsat andet. Hvis fuldmagten ikke indgives rettidigt, anses de processuelle handlinger, som den befuldmægtigede måtte have foretaget, for ikke at have fundet sted.

2. En fuldmagt kan gælde for en eller flere sager og skal indgives i et tilsvarende antal eksemplarer. Der kan indgives generalfuldmagter, ved hvilke en befuldmægtiget bemyndiges til at handle på fuldmagtsgiverens vegne i alle sager. En generalfuldmagt skal kun indgives i ét eksemplar.

3. Sortsmyndighedens præsident kan fastlægge indholdet af fuldmagter, herunder de i stk. 2 omhandlede fuldmagter, og vederlagsfrit stille formularer til rådighed herfor.

KAPITEL VI

Fordeling og fastsættelse af omkostninger

Artikel 75

Fordeling af omkostninger

1. Fordelingen af omkostningerne fastsættes i afgørelsen om fortabelse af retten eller annullation af EF-sortsbeskyttelse eller i afgørelsen om klagen.

2. Hvis omkostningerne fordeles i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 1, angiver Sortsmyndigheden en sådan fordeling i begrundelsen til afgørelsen om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelse eller til afgørelsen om klagen. Sagens parter kan ikke påberåbe sig en manglende angivelse heraf.

Artikel 76

Fastsættelse af omkostninger

1. En begæring om fastsættelse af omkostninger tages kun til følge, hvis der er truffet afgørelse i den sag, med hensyn til hvilken fastsættelsen af omkostningerne begæres, og, såfremt en sådan afgørelse er påklaget, kun hvis appelkammeret har truffet afgørelse om klagen. Begæringen skal vedlægges en opgørelse over omkostningerne med tilhørende dokumentation.

2. Til fastsættelse af omkostningerne er det tilstrækkeligt, at de er sandsynliggjort.

3. Når en part i sagen skal afholde omkostninger for en anden part i sagen, skal førstnævnte ikke godtgøre andre omkostninger end de i stk. 4 anførte. Hvis den vindende part i sagen repræsenteres af mere end en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, skal den tabende part i sagen kun afholde de i stk. 4 omhandlede omkostninger for én sådan person.

4. De nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen omfatter:

- a) udgifter til vidner og eksperter, som Sortsmyndigheden har betalt til de pågældende vidner eller eksperter
- b) udgifter til rejser og ophold for en part i sagen og en fuldmægtig, rådgiver eller advokat, der over for Sortsmyndigheden behørigt er udpeget som befuldmægtiget, inden for de maksimumssatser, der gælder for vidner og eksperter, og som er fastlagt i bilag I
- c) vederlag til en fuldmægtig, rådgiver eller advokat, som en part i sagen behørigt har udpeget som befuldmægtiget over for Sortsmyndigheden, inden for de satser, der er fastlagt i bilag I.

Artikel 77

Aftale om fordeling af omkostninger

Ved en aftale om fordeling af omkostningerne som omhandlet i basisforordningens artikel 85, stk. 4, bekræfter Sortsmyndigheden en sådan aftale i en meddelelse til de pågældende parter i sagen. Hvis en sådan meddelelse også bekræfter en aftale om de omkostningsbeløb, der skal betales, kan der ikke indgives begæring om fastsættelse af omkostningerne.

AFSNIT V

OFFENLIGHEDENS ADGANG TIL OPLYSNINGER

KAPITEL I

Registre, aktindsigt og publikationer

Afdeling 1

Registre

Artikel 78

Oplysninger om sager og om EF-sortsbeskyttelse, der skal indføres i registre

1. Følgende »særlige forhold«, jf. basisforordningens artikel 87, stk. 3, skal indføres i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse:
 - a) offentliggørelsesdatoen, hvis offentliggørelsen er af betydning for beregningen af frister
 - b) indsigelser med angivelse af datoen for fremsættelsen, navn og adresse på indsigeren og dennes befuldmægtigede
 - c) prioritetsoplysninger (dato og stat for den tidligere ansøgning)
 - d) ethvert sagsanlæg, der vedrører krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 4, og artikel 99, og som vedrører retten til EF-sortsbeskyttelse, samt den endelige

afgørelse af et sådant søgsmål eller enhver anden afslutning heraf.

2. Følgende »særlige forhold«, jf. basisforordningens artikel 87, stk. 3, indføres i registret over EF-sortsbeskyttelse efter anmodning herom:

- a) anvendelse af en EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller tinglig ret eller
- b) ethvert sagsanlæg, der vedrører krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1 og 2, og artikel 99, og som vedrører EF-sortsbeskyttelse, samt den endelige afgørelse af et sådant søgsmål eller enhver anden afslutning heraf.

3. De nærmere oplysninger, der skal indføres, fastsættes af Sortsmyndighedens præsident, som ligeledes kan fastsætte, at yderligere oplysninger skal indføres i registre af hensyn til sortsmyndighedens forvaltning.

Sortsmyndighedens præsident fastsætter, hvilken form registre skal have. Registerne kan føres som en elektronisk database.

Artikel 79

Registrering af overdragelse af EF-sortsbeskyttelse

1. Enhver overdragelse af EF-sortsbeskyttelse skal indføres i registret over EF-sortsbeskyttelse ved forelæggelse af overdragsdokumenterne eller af officielle dokumenter, der bekræfter overdragelsen, eller af uddrag af sådanne dokumenter, som er tilstrækkelige til at fastslå overdragelsen. Sortsmyndigheden beholder en kopi af sådanne dokumenter, som opbevares sammen med sagen.

Sortsmyndighedens præsident fastsætter, i hvilken form og under hvilke betingelser Sortsmyndigheden skal opbevare sådanne dokumenter.

2. Indførelse af en overdragelse kan kun nægtes, såfremt betingelserne i stk. 1 og i basisforordningens artikel 23 ikke er opfyldt.

3. Stk. 1 og 2 gælder for enhver overdragelse af en ret til EF-sortsbeskyttelse, for hvilken en ansøgning er indført i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse. Henvielsen til registret over EF-sortsbeskyttelse skal også forstås som en henvisning til registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 80

Betingelser for indførelse i registre

Medmindre andet er fastsat i basisforordningen eller nærværende forordning, kan enhver berørt person begære indførelse eller slettelse af en indførelse i registre. Begæringen skal fremsættes skriftligt og vedlægges den fornødne dokumentation.

Artikel 81

Betingelser for særlige indførelser i registrene

1. Hvis en EF-sortsbeskyttelse, der er ansøgt om eller meddelt, berøres af en konkursprocedure eller en lignende procedure, indføres dette også på begæring af den kompetente nationale myndighed i registret over EF-sortsbeskyttelse uden opkrævning af gebyr. En sådan indførelse slettes også på begæring af den kompetente nationale myndighed uden opkrævning af gebyr.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på sagsanlæg vedrørende krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98 og 99 og den endelige afgørelse i sådanne søgsmål eller enhver anden afslutning heraf.

3. I forbindelse med en identifikation af sorter som oprindelig sort og i det væsentlige afledt sort kan alle sagens parter i fællesskab eller hver for sig begære indførelse i registret. Hvis kun en enkelt af sagens parter fremsætter begæringen, skal den ledsages af fornøden dokumentation efter basisforordningens artikel 87, stk. 2, litra h), som i så fald erstatter en begæring fra den anden part i sagen.

4. Ved begæring om indførelse af en eksklusiv licens ifølge aftale eller af anvendelse af en EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller tinglig ret skal begæringen være ledsaget af den fornødne dokumentation.

Artikel 82

Aktindsigt med hensyn til registrene

1. Registrene er åbne for aktindsigt hos Sortsmyndigheden.

Der gives adgang til registrene og dokumenterne heri på de samme betingelser som dem, der gælder for adgang til Sortsmyndighedens dokumenter, jf. artikel 84.

2. Besigtigelse af registrene på stedet er gratis.

Der betales gebyr for registerudtræk, der skal foretages og leveres på en måde, der kræver andre former for databehandling end blot reproduktion af et dokument eller dele heraf.

3. Sortsmyndighedens præsident kan åbne mulighed for aktindsigt i registrene hos de nationale organer og de afdelinger, der er bemyndiget eller oprettet i henhold til basisforordningens artikel 30, stk. 4.

Afdeling 2

Opbevaring af dokumenter samt aktindsigt med hensyn til dokumenter og dyrkede sorter

Artikel 83

Opbevaring af akter

1. Dokumenter, i form af originaler eller kopier, vedrørende sager opbevares i dossierer med et sagsnummer, undtagen for så

vidt angår dokumenter, der vedrører udelukkelse af eller indsigelse mod appelkamrenes medlemmer, ansatte ved Sortsmyndigheden eller den pågældende prøvningsmyndighed, idet sådanne dokumenter opbevares særskilt.

2. Sortsmyndigheden opbevarer ét eksemplar af det i stk. 1 omhandlede dossier (arkiveksemplar), som anses for at være den korrekte og fuldstændige sag. Prøvningsmyndighederne kan opbevare en genpart af dokumenterne vedrørende sådanne sager (prøvningskopi), men skal altid sørge for, at de originaler, som Sortsmyndigheden ikke råder over, leveres hertil.

3. Originalen af de dokumenter, der indgives af sagens parter, og som ligger til grund for de elektroniske filer, kan bortskaffes et vist tidsrum efter, at Sortsmyndigheden har modtaget dem.

4. Sortsmyndighedens præsident afgør, i hvilken form akterne skal opbevares, hvor længe de skal opbevares, og det tidsrum, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 84

Adgang til Sortsmyndighedens dokumenter

1. Administrationsrådet fastsætter bestemmelser om, hvordan der i praksis gives adgang til Sortsmyndighedens dokumenter, herunder registrene.

2. Administrationsrådet fastsætter, hvilke kategorier af Sortsmyndighedens dokumenter der skal gøres direkte tilgængelige for den almene befolkning ved offentliggørelse, herunder elektronisk offentliggørelse.

Artikel 85

Besigtigelse af dyrkningen af sorter

1. Anmodning om besigtigelse af dyrkningen af sorter indgives skriftligt til Sortsmyndigheden. Med Sortsmyndighedens samtykke sørger prøvningsmyndighederne for adgang til prøvningsstederne.

2. Besøgendes almindelige adgang til prøvningsstedet berøres ikke af bestemmelserne i nærværende forordning, såfremt alle de dyrkede sorter er mærket med kode, og såfremt den bemyndigede prøvningsmyndighed med henblik på at undgå fjernelse af materiale har truffet passende foranstaltninger, som er godkendt af Sortsmyndigheden, og har taget de fornødne skridt til at sikre rettighederne for den, der ansøger om eller er indehaver af EF-sortsbeskyttelse, jf. dog basisforordningens artikel 88, stk. 3.

3. Sortsmyndighedens præsident kan fastsætte nærmere bestemmelser om proceduren for besigtigelse af dyrkningen af sorter og foreskrive kontrol med de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes i henhold til stk. 2.

Artikel 86

Fortrolige oplysninger

Med henblik på fortrolig behandling af oplysninger stiller Sortsmyndigheden vederlagsfrit formularer til rådighed, som ansøgeren om en EF-sortsbeskyttelse skal benytte til at anmode om hemmeligholdelse af alle oplysninger om komponenter, som omhandlet i basisforordningens artikel 88, stk. 3.

Afdeling 3

Publikationer

Artikel 87

Officiel tidende

1. Den publikation, der ifølge basisforordningens artikel 89 skal udgives mindst hver anden måned, benævnes EF-Sortsmyndighedens Officielle Tidende, i det følgende benævnt »Den Officielle Tidende«.

2. Den Officielle Tidende skal også indeholde de oplysninger, der er indført i registrene i henhold til artikel 78, stk. 1, litra c) og d), og artikel 78, stk. 2, og artikel 79.

3. Sortsmyndighedens præsident fastsætter, hvordan Den Officielle Tidende offentliggøres.

Artikel 88

Offentliggørelse af ansøgninger om udnyttelsesret, der skal meddeles af Sortsmyndigheden, og afgørelser herom

Datoen for modtagelsen af en ansøgning om udnyttelsesret, der skal meddeles af Sortsmyndigheden, og datoen for afgørelsen herom, navne og adresser på sagens parter og den afgørelse, der kræves eller er truffet, offentliggøres i Den Officielle Tidende. Ved en afgørelse om meddelelse af tvangslicens skal afgørelsens indhold ligeledes offentliggøres.

Artikel 89

Offentliggørelse af klager og afgørelser herom

Datoen for modtagelsen af en klage og for afgørelsen herom, navne og adresser på appelsagens parter samt den afgørelse, der kræves eller er truffet, offentliggøres i Den Officielle Tidende.

KAPITEL II

Administrativt og retsligt samarbejde

Artikel 90

Meddelelse af oplysninger

1. Oplysninger, der skal udveksles i henhold til basisforordningens artikel 90, meddeles direkte mellem de i nævnte bestemmelse omhandlede myndigheder.

2. Oplysninger som omhandlet i basisforordningens artikel 91, stk. 1, til eller fra Sortsmyndigheden kan vederlagsfrit meddeles via medlemsstaternes kompetente sortsmyndigheder.

3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på meddelelse af oplysninger som omhandlet i basisforordningens artikel 91, stk. 1, til eller fra prøvningsmyndigheden. Sortsmyndigheden skal tilstilles en genpart af sådanne meddelelser.

Artikel 91

Adgang til oplysninger for eller via retter og anklagemyndigheder i medlemsstaterne

1. Ved den adgang til sagsakter, der er omhandlet i basisforordningens artikel 91, stk. 1, anvendes kopier af dokumenter, som Sortsmyndigheden udsteder alene med dette formål.

2. Retter og anklagemyndigheder i medlemsstaterne kan i forbindelse med deres sagsbehandling give tredjemand indsigt i de af Sortsmyndigheden fremsendte dokumenter. En sådan indsigt er omfattet af forordningens artikel 88; Sortsmyndigheden opkræver intet gebyr herfor.

3. Ved fremsendelsen af sagsakter til medlemsstaternes retter eller anklagemyndigheder skal Sortsmyndigheden angive de begrænsninger med hensyn til aktindsigt, der ifølge basisforordningens artikel 88 gælder for dokumenter vedrørende ansøgninger om og meddelelse af EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 92

Fremgangsmåden ved retsanmodning

1. Hver medlemsstat udpeger en central myndighed, til hvem retsanmodninger fra Sortsmyndigheden sendes, og som videre-sender disse til den ret eller myndighed, der skal yde bistand.

2. Sortsmyndigheden affatter retsanmodninger på det ved den pågældende ret eller myndighed anvendte sprog eller vedlægger retsanmodningerne en oversættelse til dette sprog.

3. Med forbehold af stk. 4 og 5 skal den kompetente ret eller myndighed anvende sine nationale retsregler med hensyn til den fremgangsmåde, der følges ved retsanmodninger. Den skal navnlig bringe passende tvangsmidler i anvendelse i overensstemmelse med sine nationale retsregler.

4. Sortsmyndigheden skal underrettes om tid og sted for undersøgelse eller de andre retslige handlinger, der skal finde sted, og den underretter på sin side de berørte parter, vidner og sagkyndige herom.

5. Efter anmodning fra Sortsmyndigheden giver den pågældende ret eller myndighed repræsentanter fra Sortsmyndigheden adgang til at være til stede og tillader dem at stille spørgsmål til personer, der afhøres, enten direkte eller gennem den pågældende ret eller myndighed.

6. For retsanmodninger kan der ikke opkræves afgifter eller gebyrer af nogen art. Den medlemsstat, i hvilken en retsanmodning efterkommes, bør dog være berettiget til fra Sortsmyndigheden at kræve godtgørelse af beløb, der er udbetalt til sagkyndige og tolke, og af omkostninger, som hidrører fra anvendelsen af stk. 5.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 93

Forordning nr. (EF) nr. 1239/95 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 94

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. september 2009.

På Kommissionens vegne
Androulla VASSILIOU
Medlem af Kommissionen

BILAG I

1. Den i artikel 62, stk. 2, omhandlede godtgørelse, der udbetales til vidner og sagkyndige for udgifter til rejse og ophold, beregnes således:
 - 1.1. Rejseudgifter:

For rejsen frem og tilbage mellem bopæl eller hovedsæde og det sted, hvor den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen finder sted, ydes

 - a) hvis den korteste samlede afstand med jernbane ikke overstiger 800 km, prisen for en togbillet på første klasse, inklusive sædvanlige tillæg
 - b) hvis den korteste samlede afstand med jernbane overstiger 800 km, eller hvis den korteste rute indebærer søtransport, prisen for en flybillet på turistklasse.
 - 1.2. Opholdsudgifter betales med et beløb svarende til dagpengesatserne for tjenestemænd som fastsat i artikel 13 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
 - 1.3. Når et vidne eller en sagkyndig indkaldes til at give møde ved Sortsmyndigheden, modtager vedkommende sammen med indkaldelsen en rejseordre med angivelse af de beløb, der betales i henhold til punkt 1.1 og 1.2 samt en formular til anmodning om udbetaling af et forskud på udgifterne. Inden et forskud kan udbetales til et vidne eller en sagkyndig, skal vedkommendes ret hertil attesteres af det medlem af sortsmyndighedens personale, der har anordnet bevisoptagelsen, og i tilfælde af klagesager, af formanden for det pågældende appelkammer. Anmodningsformularen skal derfor returneres til Sortsmyndigheden med henblik på attesting.
2. Den i artikel 62, stk. 3, omhandlede erstatning, der udbetales til vidner for tabt arbejdsfortjeneste, beregnes således:
 - 2.1. Hvis et vidne er nødt til at være fraværende i en samlet periode på 12 timer eller derunder, andrager erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste 1/60 af den månedlige grundløn for en ansat ved Sortsmyndigheden på laveste løntrin af grad AD 12.
 - 2.2. Hvis et vidne er nødt til at være fraværende i en samlet periode på mere end 12 timer, er vedkommende berettiget til betaling af en yderligere erstatning svarende til 1/60 af den i punkt 2.1 omhandlede grundløn for hver yderligere påbegyndt 12-timers periode.
3. De i artikel 62, stk. 3, omhandlede vederlag, der betales til sagkyndige, fastsættes i hvert enkelt tilfælde under hensyn til et forslag fra den pågældende sagkyndige. Sortsmyndigheden kan beslutte at opfordre sagens parter til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende det foreslåede beløb. Der kan kun udbetales vederlag til en sagkyndig, hvis vedkommende ved fremlæggelse af dokumentation godtgør, at han ikke er medlem af personalet ved en prøvningsmyndighed.
4. Udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste eller vederlag til vidner eller sagkyndige i henhold til punkt 2 og 3 finder først sted, når vedkommende vidnes eller sagkyndigs berettigelse hertil er attesteret af det medlem af Sortsmyndighedens personale, der har anordnet bevisoptagelsen, og i tilfælde af klagesager, af formanden for det pågældende appelkammer.
5. Det i artikel 76, stk. 3, og artikel 76, stk. 4, litra c), omhandlede vederlag til en fuldmægtig, rådgiver eller advokat, der optræder som befuldmægtiget, afholdes af den anden part i sagen på grundlag af følgende maksimumssatser:
 - a) ved klagesager, undtagen bevisoptagelse, der omfatter afhøring af vidner, udtalelser fra sagkyndige eller besigtigelse: 500 EUR
 - b) ved bevisoptagelse i klagesager, der omfatter afhøring af vidner, udtalelser fra sagkyndige eller besigtigelse: 250 EUR
 - c) ved sager om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelse: 250 EUR.

BILAG II

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95	(EFT L 121 af 1.6.1995, s. 37)
Kommissionens forordning (EF) nr. 448/96	(EFT L 62 af 13.3.1996, s. 3)
Kommissionens forordning (EF) nr. 2181/2002	(EFT L 331 af 7.12.2002, s. 14)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1002/2005	(EUT L 170 af 1.7.2005, s. 7)
Kommissionens forordning (EF) nr. 355/2008	(EUT L 110 af 22.4.2008, s. 3)

BILAG III

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1239/95	Nærværende forordning
Artikel 1-14	Artikel 1-14
Artikel 15, stk. 1, 2 og 3	Artikel 15, stk. 1, 2 og 3
Artikel 15, stk. 4	—
Artikel 15, stk. 5 og 6	Artikel 15, stk. 5 og 6
Artikel 16-26	Artikel 16-26
Artikel 27, stk. 1, første til fjerde led	Artikel 27, stk. 1, litra a)–d)
Artikel 27, stk. 2 og 3	Artikel 27, stk. 2 og 3
Artikel 27, stk. 4, første til fjerde led	Artikel 27, stk. 4, litra a)–d)
Artikel 28-40	Artikel 28-40
Artikel 41, første punktum	Artikel 41, stk. 1
Artikel 41, stk. 1-4	Artikel 41, stk. 2-5
Artikel 42-64	Artikel 42-64
Artikel 65, stk. 2-5	Artikel 65, stk. 1-4
Artikel 66-92	Artikel 66-92
Artikel 93, stk. 1	Artikel 15, stk. 4
Artikel 93, stk. 2 og 3	—
Artikel 94	—
—	Artikel 93
Artikel 95	Artikel 94
Bilag	Bilag I
—	Bilag II og III.